

'ÅNGVÄLTEN' HAMMARBY STARKARE NU ÄN SENAST

OM DET SKULLE BLI VI?

Ja, när »vi» gäller Hammarby är det ganska troligt att det blir allsvenska övningar nästa år. Laget har ju gått fram som en ångvält — fast en elegant sådan! — i sin division-II-grupp, och när dessa rader skrives leder Nacka Skoglund et consortes sin serie med tio poängs försprång och den magnifika målskillnaden 63—10.

- Vad händer om laget blir allsvenskt igen?
- Kommer man att gå fram på värvarlinjen?
- Eller blir det samma gubbar som för förtroendet?

HAMMARBYS PR-CHEF, gamle stjärndomaren Sten »Stabben» Ahlner säger så här:

— Det lag vi har nu är starkare än det vi förfogade över när vi åkte ur. Vi försöker klara oss med vad vi har.

— Men om det kommer några bra lirare och ber att få leka på eran gård?

— Så är dom välkomna förutsatt att det också är fina grabbar. Vi sätter nämligen kamratskapet mycket högt. Det har hjälpt oss över många svåra hinder.

— Anser du att laget har några speciellt svaga punkter?

— Nej, det tycker jag knappast, men det är klart att det skulle kunna förstärkas. Finns det något svenskt lag som inte skulle kunna putsas upp på en eller annan avdelning?

Absolut inte ...

■ SKRIVAREN AV DESSA RADER anser personligen att just jämnheten är frapperande för Hammarby. Dock

Lasse Nordin är den arbetsvilligaste i den randiga kedjan

rymmer laget två absoluta toppar: den akrobatiske målvakten Sven Lindberg och bollartisten Lennart Nacka Skoglund.

Den förstnämnde utgör ett bevis så gott som något för att en målvakt ofta når toppen i 30-årsåldern, då han hunnit få den rätta stadgan och rutinen. Är man dessutom i besittning av Svennes bollmotande skicklighet och äregrighet finns alla förutsättningar.

Det var just viljan att komma fram i rampljuset som fick honom att lämna IFK Stockholm för Djurgården, men där stötte han på patrull i Arne Arvidsson och spel i bilagan var inte Svennes melodi.

Det var av den anledningen det blev Hammarby som låg i högsta serien när hr Lindberg bytte adress.

Han är 33 år.

Idealisk ålder för en målvakt.

Tydligen.

■ NACKA SKOGLUND behöver inte presenteras. I den mån inte andra gör det sköter han ju om den detaljen själv med all önskvärd bravur.

För Hammarby har den glade söderkillen betytt oerhört. Hans debut mot Karlstad 7 maj, då han efter två minuters stridshandlingar gav sitt lag 1—0 genom att direktskruva en hörna i nät var strålande och hur många mål som sedan gjorts på hans delikata mackor vet han inte själv.

— Fast de e nog några stycken å de borde varit fler.

Säger Nacka.

Nacka markeras hårt och tacklas skoningslöst. Hans egen kommentar:

— De gör inge. Då får ju dom andra gubbarna större livsrum — skarpt ord, va?

■ AVEN EKONOMISKT har Nacka varit ytterst värdefull. Innan det blev klart att Nacka skulle komma hem hade Hammarby räknat med ett genomsnitt på 1.500 betalande på hemmamatcherna. Nu har man inte haft under 3.000 på någon.

Rekordet sattes den 7 juni, då över 18.000 såg matchen på Stadion mot Brage, som söderbröderna kvaddade med 3—1.

Fyra dagar tidigare hade Djurgården mött Elfsborg på samma plats i allsvensk match. Endast något över 7.000 såg den bataljen ...

Folk kom för att se Nacka!

Och i landsorten har klubbkassörerna gnuggat händerna. Publikrekorden har mejats där majskolven vajat fram ...

Och det kommer att bli samma sak i Allsvenskan. Var så säker.

■ AVEN OM HAMMARBY i stort spelar en lekfull fotboll saknas inte hårdhet. Försvaret kan slå ifrån sig nog så fränt om det blir pressat.

Den gladaste krigaren är vänsterbacken Arne Larsson, som gjort tre A-landskamper för Sverige, men unge centerhalven Björn Löf kan också sätta emot liksom lagkaptenen och högerhalven Gösta Lundell, 7 gånger i blå-gula A-laget, men huvudmelodin är förstas spel på bollen i första hand.

Kedjan spelar i sina bästa stunder en både elegant och effektiv fotboll. Nacka är förstas det stora namnet och dennes samarbete med speciellt centern Bernt Lif har varit synnerligen givande.

Målgivande.

